

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

75. Hovs kyrkogård, Göstrings hd.

Pl. XXIV. Fig. 4.

Litteratur: E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 6, teckn.

Stenen hittades år 1889 vid grävning av en grav och utgöres av en avsmalnande kalkhäll, som bildat storändan av en liggande gravsten. Vid mitt besök 1907 stod runstenen lutad mot ett träd nära västra kyrkogårdsmuren 50 steg från dess norra ända.

4. Ög. 75. Hov.

Längden är 92 cm, den största bibehållna bredden är 58 cm, den minsta 55 cm. Slingans bredd är 5—6 cm.

Ristningen påminner om Ög. 74 och Ög. 51.

Inskriftens början och slut saknas.

Begynnelseslingans första ord är [k]umbl, av vars k blott 2,5 cm av staven finnas nedtill i stenens kant. Uti yftr korsas kännestrecket uti y av en fåra, som säkert är huggen och, då detta streck motsvarar en prick, gör runan till y, jfr g i guþ Öl. 16 Köping med streck över nedre staven i st. f. prick. R. 12 1 t har blott till vänster ett kännestreck, som är svagt men bör antagas. Med den avlidnas namn sikrun : slutar begynnelseslingan.

Slutslingan börjar med ·moþu(r), vars r är bortslaget, liksom ock övre staven och mellanstrecket på s i det följande sina, i vilket ord även av a blott vänstra kännestrecket och ett stycke stav därunder återstår. Kolon därefter är förstört. Uti hial[bi] är * h skadat på mitten och av l finnes blott staven 4 cm nedifrån.

Inskriften är alltså följande:

Begynnelseslingan: [k]umbl : þata : yftr : sikrun :

Slutslingan: ·moþu[r : s]in[a :] kuþ : hial —

Översättning: (N. N. gjorde) denna minnesvård efter Sigrun, sin moder. Gud hjälpe (hennes själ!)
